

Iz asturijskih sela

Charo Ruiz je diplomirani biolog i već godinama informira ljude. Prošla je već mnogo asturijskih općina i ne samo da je radila kao nastavnik već je i poticala neke druge aktivnosti za ruralni razvoj.

8.02.2010.

Nakon završetka studija bioloških znanosti na Sveučilištu u Ovideu, Charo se prijavila na natječaj kako bi u budućnosti mogla držati nastavu.

Od tada je supernumerarija Opusa Dei i obišla je skoro čitavu Asturiju. Trenutno drži predavanja u školi u jednom austrijskom selu, na zapadu zemlje, zoni koja je teško prohodna zbog svog zemljopisnog položaja.

Predavanja iz biologije i geologije su bile osnovna tema tvog profesionalnog djelovanja. Kako si povezala te teme sa kršćanskim porukama?

Jednostavno! S jedne strane samo trebam dobro raditi svoj posao i kvalitetno održavati nastavu, a u isto vrijeme u različitim selima u kojima sam radila pokušavam ponuditi sve što je u mojoj mogućnosti kako bi pomogla.

Na primjer kada sam došla u San Antolín de Ibias – mjesto na kojem sam prije radila, saznala sam da je svećenik don Pedro bio nadležan za tri župe udaljene jedna od druge tri sata cestom manje-više. Ponudila

sam se za održavanje vjeronauka, pomagala sam u čišćenju crkve itd. Zahvaljujući ormariću koji smo postavili po centru Opus Dei uspješno smo povratili liturgijske ukrase. Također sam surađivala sa jednom profesoricom u pripremama za krizmu u srpnju.

Prošli semestar si radila u jednoj javnoj školi u San Antolín de Ibias, planinskom selu. Jeli moguće doći do starijih?

Kada sam tek došla u San Antolín de Ibias dočekali su me jako dobri ljudi. Kao i stari tako i mladi su osobe s velikom voljom da nauče neke nove stvari. Jedan pokazatelj toga je pomisao da je selo jako udaljeno zbog svog zemljopisnog položaja, no usprkos tome postoji edukativni centar, novine, radijska stanica koja emitira tv program. Tako za Božić i u Svetom tjednu organiziramo posebne

programe o blagdanima i to sve sa kršćanskim porukama.

Također sam surađivala sa profesorima izdanja magazina „Literatura“ brinući se da osim sudjelovanja učenika i profesora obrađujemo razne vrste tema.

Tada sam uočila velikodušnost kod ljudi u svim projektima koje smo realizirali, kao npr. vjeronauk za djecu ili pokretanje plana za restauraciju crkve koji je završio ovo ljeto, a u kojem su sudjelovale i starije osobe.

Kako je započelo dobrovoljna akcija u kojoj su sudjelovale i starije osobe?

U školi „Negocios de Oviedo“ su tražili mjesto na kojem će učenici i profesori voditi projekt restauracije, i ukazala se prilika da to naprave u crkvi San Antolina.

Ta ideja se jako svidjela svećeniku župe, zbog toga što je oltar u potpunosti osjetio zub vremena. Tokom tjedna u su volonteri bili u selu, suradnja mještana se iz dana u dan sve više se povećavala: svaki dan u crkvu su dolazile nove osobe, različitih godišta, kako bi pomagali.

Marisol, Luisa i Tina su se ponudile da srede i oboje velika crkvena ulazna vrata, a jedan je slikar rekao gdje će postaviti skele, korištene su različite vrste materijala itd.

Svi su izgledali zadovoljni i zahvalni, i volonteri i svećenik jer su poduprli projekt. Pri završetku posla sazvali su čitavo selo kako bi pristupili otvaranju novog obnovljenog oltara i Svetoj Misi koja je bila jako posjećena. Prilikom svečanoga izlaganja euharistijskoga sakramenta koristila se pokaznica koje se već godinama nije koristila, a selo je svojom velikodušnošću i donacijama

doprinijelo kako bi se pokrili troškovi
od kojih su kupljeni svi materijali
koji su se koristili.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/iz-asturijskih-sela/](https://opusdei.org/hr-hr/article/iz-asturijskih-sela/)
(21.04.2025.)